

جنگ روانی علیه هویدا

۲۹ دی ۱۴۰۳ ساعت ۱۷:۱۵

جنگ روانی علیه هویدا از دو طرف هدایت می‌شد: از طرف افرادی مثل جمشید آموزگار و عطاءالله خسروانی که در زمره اعضای کابینه بودند و خود را برای تصدی پست نخست وزیری لایق‌تر می‌دیدند و از سوی گروه‌هایی مثل حزب مردم و یا افرادی نظیر دوستان احمد آرامش و دیگران.

هزینه‌های نظامی همیشه بخش مهم بودجه را تشکیل می‌داد. این وضعیت حتی در مواردی که کشور با کسری بودجه مواجه می‌شد نیز صادق بود. این در حالی بود که بخش‌های غیرنظامی همچون آموزش و پرورش در اولیت‌های پایین‌تر قرار داشتند: «در اوایل اسفند سال ۱۳۴۳ بودجه کل کشور برای سال مالی ۱۳۴۴ تقدیم مجلس شد، در حالی که ۱۳۹ میلیون تومان کسری داشت. درآمدهای کشور در این سال ۰۰۰/۶۳۱/۳۰۱/۵۸ ریال و هزینه‌های این سال ۰۰۰/۶۸۱/۶۹۵/۵۹ ریال پیش‌بینی شده بود. مخارج وزارت جنگ از وزارت آموزش و پرورش به مراتب بیشتر بود. هزینه‌های سایر وزارتخانه‌ها به جز وزارتخانه‌های راه و دارائی و دادگستری و پست و تلگراف کمتر از یک میلیارد ریال بود. خلاصه اینکه وضع به گونه‌ای پیش‌بینی می‌شد که به نظر می‌آمد دولت هویدا بیشتر از کابینه‌ای محلل نخواهد بود و بعد از تعطیلات عید او جای خود را به دیگری خواهد داد. این جنگ روانی علیه هویدا از دو طرف هدایت می‌شد: از طرف افرادی مثل جمشید آموزگار و عطاءالله خسروانی که در زمره اعضای کابینه بودند و خود را برای تصدی پست نخست وزیری لایق‌تر می‌دیدند و از سوی گروه‌هایی مثل حزب مردم و یا افرادی نظیر دوستان احمد آرامش و دیگران. احمد آرامش در این زمان زندانی شده بود. هویدا از روش خود برای مقابله با این جنگ روانی استفاده می‌برد. او تلاش کرد که روحیه محافظه کارانه قبلی خود را کماکان حفظ نماید؛ از طرف دیگر او از ابراز مطالبی که می‌توانست تنش در بین او و مخالفینش را شدت دهد پرهیز نمود. هویدا برخلاف منصور اصرار نداشت کلیه اعضای دولت و یا کارمندان عالی رتبه از اعضای حزب ایران نوین باشند.»

منبع: حسین آبادیان، دو دهه واپسین حکومت پهلوی، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۳، صص ۳۸۳-۳۸۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۹۶۹/هویدا-علیه-روانی-جنگ>